

ለዘላለም ሕይወት ተፈጥረሃል

እግዚአብሔር በሰዎች ፊብ ዘላለማዊነትን አኖረ።

መክብብ 3፡11

በእርግጥ እግዚአብሔር ሰውን ያህል ፍጡር ለእንደ ቀን

ሕይወት አስፈጠረውም! በጥረቱ ሰው የተፈጠረው

ለዘላለማዊነት ነው።

አብርሃም ሊክን

ሕይወት ይህ የምናየው ብቻ አይደለም።

ምድራዊ ሕይወት አንድ የልብስ ፋብሪካ ውስጥ ሙሉው የማምረት ተግባር ከመጀመሩ በፊት የሚደረግ ዝግጅት ወይም ልምምድን ይመስላል። በምድር ላይ ከሚኖርህ ይልቅ ከሞት ባሻገር ባለው ዘላለማዊ ሕይወት እጅግ ብዙ ጊዜ ታላልፋለህ። ዓለም የመለማመጃ፣ እንደ ትምህርት መጀመሪያ የምትቆጠርና ለዘላለማዊው ሕይወትህ የሙከራ ሥፍራ ናት፤ እውነተኛው ግጥሚያ ከመጀመሩ በፊት የመለማመጃና የመሟሟቂያ ሥፍራ። በእርግጥ ይህ ሕይወታችን ለሚቀጥለው ሕይወት መዘጋጃ ነው።

በምድር ላይ የምትኖረው ቢበዛ አንድ መቶ ዓመት ነው፤ በዘላለም ውስጥ ግን ፍጻሜ የሌለው ሕይወት ትኖራለህ። ስር ቶማስ ብራውን የተባሉ ምሁር በምድር ያለውን ሕይወት «በዘላለም ውስጥ በቅንፍ ያለች ጥቂት ወቅት ናት» ብለው ገልጸውታል። የተፈጠርክው ለዘላለም ሕይወት ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ፡- «... በሰዎች ፊብ ዘላለማዊነትን አኖረ» መክ. 3፡11

ይላል። ዘላለማዊነትን የሚናፍቅ ተፈጥሮ ውስጥህ አለ። ይህ የሆነው ለዘላለም ትናንሽ ዘንድ እግዚአብሔር በአምሳሉ ስለ ፈጠረህ ነው። ሰው ሁሉ በጊዜው የሚሞት መሆኑን ብናውቅም፤ ሞት ሁል ጊዜ ተፈጥሯዊና ተገቢ ያልሆነ ይመስለናል። ለዘላለም መኖር አለብን የሚለው ስሜት ያደረብን፤ እግዚአብሔር ያን የመፈለግ ስሜት አእምሯችን ውስጥ ስላኖረው ነው !

አንድ ቀን ልብህ ምቷን ታቆማለች። ያ ወቅት የአካልህና የምድራዊው ጊዜህ ማብቂያ ይሆናል፤ የአንተ ፍፃሜ ግን አይደለም። ምድራዊ አካልህ የመንፈስህ ጊዜያዊ መኖሪያ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ምድራዊ አካልህን «ድንኳን» ይለዋል። የወደፊት አካልህን ግን «ቤት» ነው የሚለው። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «መኖሪያችን የሆነው ምድራዊ ድንኳን ቢፈርስም፤ በሰው እጅ ያወጣል፤ ነገር ግን ከእግዚአብሔር የሆነ ዘላለማዊ ቤት በሰማይ እንዳለን እናውቃለን» 2ቆሮ. 5÷1 ይላል ።

ምድራዊ ሕይወት በምድር ላይ ብዙ ምርጫዎች የሚያቀርብልን ሲሆን፤ ዘላለም ግን ሁለት ምርጫዎች ብቻ ያቀርብልናል፤ እነርሱም መንግሥተ ሰማያትና ገሃነመ እሳት ናቸው። በምድራዊ ሕይወትህ ከእግዚአብሔር ጋር ያለህ ግንኙነት፤ በዘላለማዊ ሕይወትህ ከእርሱ ጋር የሚኖርህን ግንኙነት ይወስነዋል። የእግዚአብሔር ልጅ የሆነውን ኢየሱስ ክርስቶስን ከወደድህና በእርሱ ካመንህ፤ ዘላለምን ከርሱ ጋር ታሳልፍ ዘንድ ትጋበላለህ። ፍቅሩን፤ ይቅርታውንና አዳኝነቱን አልቀበልም ካልክ ግን፤ ዘላለምን እግዚአብሔር በሌለበት ነው የምታሳልፈው።

ሲ እስ ሌዊስ የተባሉ ሰው እንዲህ ብለዋል፡- «ሁለት ዓይነት ሰዎች አሉ፤ እግዚአብሔርን፡- <ፈቃደህ ትፈጸም>፤ የሚሉና በሌላ ወገን ደግሞ እግዚአብሔር እራሱ፡- <በሉ እንገዳህ እንደመረጣችሁ ይህንሳችሁ> የሚላቸው ናቸው።» የሚያሳዝነው ግን፤ ብዙ ሰዎች ምድራዊ ሕይወታቸውን ያለ እግዚአብሔር ለማሳለፍ በመምረጣቸው፤ ዘላለምን ያለ እርሱ ለመኖር መገደዳቸው ነው።

አሁንና እዚህ ካለው የበለጠ ሕይወት መኖሩን በደንብ ስትረዳ፤ እንዲሁም ምድራዊው ሕይወት ለዘላለም የዝግጅት ጊዜ መሆኑን ስትገነዘብ፤ ኑሮን በተለየ አካሄድ እና ከዘላለም ለንፃረ መኖር ትጀምራለህ። ይህን የመሰለ አኗኗርህ፤ ከሌሎች ጋር የሚኖርህን ግንኙነት፤ ሥራህንና ሁኔታዎችህን ይቀርጻቸዋል። የምታከናውናቸው ብዙ ተግባራት፤ ግቦችህ እና ከባድ የሚመስሉ ችግሮች እንኳን ሳይቀሩ ወዲያውኑ ቀላል፤ ትንሽ

ይህ ሕይወት ለሚቀጥለው ሕይወት መዘጋጃ ነው

እና ከቁምነገር የማትቆጥራቸው ይሆናሉ። ወደ እግዚአብሔር በቀረብህ ቁጥር ሁሉም ነገር እያነሰ ይሄዳል።

ከዘላለም አንፃር ስትኖር፤ ለሕይወት የምትሰጠው ፋይዳ ይቀየራል። በጊዜና በገንዘብህ በጥበብ መጠቀምንም ትጀምራለህ። ከዝና፤ ከሀብት፤ ከስኬት ወይም ጫዋታ ይልቅ፤ ከሰዎች ጋር ለሚኖርህ ግንኙነትና መልካም ባህርይ ከፍተኛ ሥፍራ ትሰጣለህ። ነገሮችህ ተገቢ ቅደም ተከተላቸውን ይይዛሉ። ከዚያ በኋላ የአለባበስ ፋሽንና ሕዝብ የሚወዳቸው ጊዜያዊ ፋይዳዎች በአንተ ዘንድ እምብዛም እንደቀድሞው ሥፍራ አይኖራቸውም። ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲህ ብሏል፡- «ነገር ገን ይጠቅመኝ የነበረውን ሁሉ ስሁን በክርስቶስ ስል እንደ ገድስት ቆጥረዋለሁ» ፊል. 3+7።

ለአንተ ሕይወት ማለት በምድር ላይ የምትኖረው ብቻ ከሆነ፤ ኑሮን ቶሎ ትጀምረው ዘንድ አሳስብሃለሁ። ጥሩና የሥነ ምግባር ሰው የመሆንንም ነገር እርሳው፤ ባደረግከው ነገር ሳቢያ ስለሚመጣብህ ነገርም መጨነቅ አይኖርብህም። ድርጊትህ የረጅም ጊዜ መዘዝ ስለማይኖረው በፍጹም ለራስህ ብቻ እያሰብህ እንዳሻህ ኑር። ዋናው ልዩነት ገን፤ ሞት ፍፃሜህ አለመሆኑ ነው። ሞት ወደ ዘላለም መሸጋገሪያህ እንጂ፤ የሕይወትህ ማብቂያ አይደለም።

ከዘላለም አንፃር ስትኖር፤
ለሕይወት የምትሰጠው ፋይዳ
ይቀየራል።

ስለዚህ በምድር ላይ የምታደርገው ማንኛውም ነገር የሚያስከትለው ዘላለማዊ ውጤት ይኖራል። በሕይወታችን የምናከናውነው ማንኛውም ድርጊት፤ ከዘላለም ጋር ንክኪ አለው።

የዚህ ዘመን ኑሯችን እጅግ ጎጂ ጎን፤ አስተሳሰባችን ለአጭር ጊዜ ብቻ መሆኑ ነው። በሕይወትህ ታላቅ ሥራ ለማከናወን፤ የዘላለምን ራዕይ ያለማቋረጥ በአእምሮህ መመልከት አለብህ፤ የዚያን ፋይዳ ደግሞ በልብህ ማኖር። ሕይወት፤ አሁንና እዚህ ካለው እጅግ የላቀ ነገር አላት። ዛሬ የግዙፉ ሕይወት የጫፍ ዕይታ ነው። ከዚያ ቀጥሎ በሰፊው ያለውና አሁን የማያየው ዘላለም ነው።

ከእግዚአብሔር ጋር ዘላለምን መኖር ምን ይመስል ይሆን? አርግጡን ለመናገር፤ እእምሯችን የመንግሥተ ሰማያትን አስደናቂነትና ታላቅነት የመረዳት አቅም የለውም። ውስብስቡን የመረጃ መረብ (ኢንተርኔት)፤ ለጉንዳን ለመግለጥ የመሞከር ያህል ነው፤ ከንቱ መከራ። ዘላለማዊውን ሕይወት በሚገባ ሊገልጡት የሚችሉ ቃላት አልተፈጠሩም። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «ዐይን ያሳየችውን ጆሮ ያወሰማውን፤ በሰውም ልብ ያወታለበውን፤ እገዢስ

ብሔር ሰሚወዳት ስዘጋጅቶሰል ... » 1ቆሮ. 2+9::

ሲሆንም፤ እግዚአብሔር በቃሉ የዘላለምን ጭላንጭል አሳይቶናል። በአሁኑ ጊዜ እግዚአብሔር ዘላለማዊ መኖሪያ እያዘጋጀልን መሆኑን እናውቃለን። ወደ መንግሥተ ሰማያት ስንሄድ አማኞች ከሆኑት ወዳጆቻችን ጋር እንገናኛለን፤ ከሕመምና ከስቃይ እንላቀቃለን። በምድር ላይ ሳለን ስላሳየነው ታማኝነት እንሸለማለን፤ ደስ የምንሰኝበት ሥራ ይሰጠናል። በማይጨበጥና በክንቱ ነገር ጊዜ ያችንን እናባከንም። ከእግዚአብሔር ጋር የማያቋርጥ አንድነት ይኖረናል። እሱም ፍጻሜና ገደብ በሌለው ሁኔታ ከእኛ ጋር በሚኖረው ግንኙነት ደስ ይለዋል። አንድ ቀን ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲህ ይላል፡- «እናንተ ሕባቱ የባረካችሁ ኑ፤ ዓለም ከተፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንገዶች

አራተኛ ቀን
ለዘላለም
ሕይወት
ተፈጥረሃል

ውረሱ» ማቴ. 25+34::

ሲ ኤስ ሌዊስ ለሕጻናት ከጻፏቸው ሰባት የተረት መጻሕፍት በአንደኛው የመጨረሻ ገጽ የዘላለምን እሳቤ እንዲህ በማለት ገልጠውታል፡- «ለእኛ ይህ ያነበብነው የታሪክ ፍጻሜ ሲሆን ... ለነሱ ግን የእውነተኛው ታሪክ መጀመሪያ ነው። በዓለም ያለው ሕይወታቸው ሁሉ ... የመጽሐፍ ሽፋንና የአርእስት ገጽ ነበር። አሁን በመጨረሻ ማንም ምድራዊ ሰው ያላነበበው፤ ለዘላለም የሚቀጥልና የታላቁን ታሪክ የመጀመሪያ ምዕራፍ ንባብ በመጀመር ላይ ናቸው። ይህ ታላቅ ታሪክ ለዘላለም የሚቀጥል ሲሆን፤ ከአንዱ ምዕራፍ ወደሚቀጥለው ሲታለፍ ይበልጥ እየተሻለ የሚሄድ ነው።»

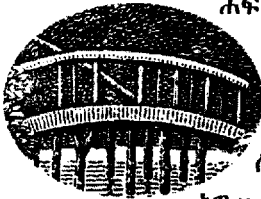
እግዚአብሔር ለምድራዊው ሕይወታችን ዓላማ አለው። ዓላማው ግን እዚሁ የሚያበቃ አይደለም። በምድር ላይ ከምታሳልፋቸው ጥቂት አሥርት ዓመታት እጅግ ይልቃል። «ከዚህ ዓለም ሙሉ የሕይወት ዕድል» ይበልጣል። እግዚአብሔር ከሕይወት ዘመኑ ላይ ማን ዕድል ይሰጥሃል። መጽሐፍ ቅዱስ ፡- «የእግዚአብሔር ስላብ ገን ለዘላለም ይጸናል፤ የዕቡም ስላብ ሰተውዳድ ዜሉ ነው» መዝ. 33+11 ይላል።

ብዙ ሰዎች ስለ ዘላለም የሚያስቡበት ብቸኛ ጊዜ፤ በቀብር ሥርዓት ላይ ሲሆን፤ ያም ጥልቀት በሌለው ስሜትና ባለማወቅ ላይ የተመሰረተ ነው። ስለ ሞት ማሰብ አያስደስትም ብለህ ትገምት ይሆናል። በመሠረቱ፤ ሞትን መካድና አይቀሬ የሆነውን ነገር ችላ ማለት፤ ጤነኛነት አይደለም። መምጣቱ የማይቀር መሆኑን ሁላችን ለምናውቀው ነገር ዝግጅት ሳያደርግ የሚኖር ሞት ብቻ

ነው። ስለ ዘላለም ማሰብ ያለብህ በትንሹ ሳይሆን በብዛት ነው።

እናትህ ማህፀን ውስጥ ያሳለፍካቸው ዘጠኝ ወራት፣ የሕይወት የዝግጅት ጊዜ እንጂ፣ የነገር ሁሉ ፍጻሜ እንዳልሆነ ሁሉ ይህ ሕይወትም ለሚቀጥለው ሂደት የዝግጅት ጊዜ ነው። በኢየሱስ በኩል ከእግዚአብሔር ጋር ግንኙነት ካለህ፣ ሞትን መፍራት የለብህም። ሞት ወደ ዘላለም ሕይወት የመግቢያ በር ነው። በምድር ላይ የመጨረሻ ሰዓት ይሆናል፤ እንጂ የአንተ መጨረሻ ግን አይሆንም። ይልቁንም ወደዘላለም ሕይወት የምትወለድበት ዕለት ነው። መጽ

ሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «ምክንያቱም በዚህ ቋሚ ከተማ የለንም፤ ነገር ግን ወደ ፊት የምትመጣዋን ከተማ እንጠብቃለን» ዕብ. 13+14።

በምድር የምናሳልፈው ሕይወት፤ ከዘላለም ጋር ሲነፃፀር፤ ዓይንን ከድኖ የመክፈት ያህል ቅፅበታዊ ነው። አኗኗራችን የሚያስከትለው ውጤት ግን ዘላለማዊ

ይሆናል። የአሁን ሕይወታችንና ድርጊቶቻችን ቀጣይ ዕጣችንን ይወስኑታል። «... በሥጋ እስካለን ድረስ ከጌታ ርቀን እንደምንገኝ እናውቃለን ...» 2ቆሮ. 5+6። «እያንዳንዱን ቀን፣ በምድር ለሚቀርህ ዘመን የመጀመሪያ ቀን እንደሆነች እየቆጠርክ ኑር» የሚለው አባባል ከዓመታት በፊት ብዙ ሰዎችን አበረታቷቸው ነበር። ከዚህ የሚሻለው ጥበባዊ ኑሮ ግን፣ እያንዳንዱን ቀን የሕይወታችን የመጨረሻ ዕለት እንደሆነች በመቁጠር መኖሩ ነው። ማቲው ሄነሪ የተባሉ ሰው ይህንኑ አስመልክተው ሲናገሩ እንዲህ ብለዋል፡- «የእያንዳንዱ ቀን ጉዳያችን ሊሆን የሚገባው ነገር፣ ለመጨረሻው ዕለታችን መዘጋጀት ነው።»

አራተኛ ቀን
ሰለ ዓለማዬ ሳስብ

ላለላለለው የሚገባ ጉዳይ፡- ሕይወት አሁንና እዚህ ካለው የላቀ ነገር አላት፡፡

ላስታውሰው የሚገባ ጥቅስ፡- «ዓለምና ምኞቱ ያልፋሉ፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚፈጽም ገን ሰዘላለም ይኖራል» 1ዮሐ. 2÷17፡፡

ልብ ልለው የሚገባ ጥያቄ፡- ዘላለም እንድኖር የተፈጠርኩ እንደመሆኔ መጠን፤ ልተወው የሚገባ ድርጊት የቱ ነው? ዛሬ ልጀምረው የሚገባኝን ነገር ምንድነው?

ሕይወትን ከእግዚአብሔር እይታ አንፃር መመልከት

ሕይወታችሁ ምን ይዛል?

ያዕ. 4-16

እኛ ነገሮችን እንደራሳችን እንጂ እንደራሳቸው አናያቸውም፡፡

አናይስ ኒን (ስመፐር ምሁር)

ለሕይወትህ ያለህ አተያይ ሕይወትህን ይቀርባል፡፡

ለሕይወት የምትሰጠው ትርጉም፣ ፍጻሜ ዕጣህን ይወስነዋል፡፡ የሕይወት እይታህ በጊዜ፣ በገንዘብ፣ ባለህ ተሰጥኦ አጠቃቀም እና ከሌሎች ጋር ባለህ ግንኙነት በምትሠጠው ዋጋ ላይ ተጽእኖ ያደርጋል፡፡

ለዎችን መገንዘቢያ ከሆኑት ተመራጭ መንገዶች አንዱ «ሕይወትህን እንዴት ትመሰክተዋለህ?» ብሎ መጠየቅ ነው፡፡ እንዲያ ብታደርግ፣ እንደምትጠይቃቸው ሰዎች የበዙና የተለያዩ መልሶችን እንደምታገኝ ትረዳለህ፡፡ ሕይወት፣ እንደ ሰርክስ ትርዒት፣ የማዕድን ሥፍራ፣ ፈጣን የመጫወቻ ተሽከርካሪ፣ እንቅስቃሴ፣ የሙዚቃ ትርዒት፣ ጉዞ፣ እንዲሁም ጭፈራ ናት ተብሎ ተነግሮኛል፡፡ ሰዎች «ሕይወት ሽከርክሪት ናት፣ እንዳንዴ ከፍ፣ ሌላ ጊዜ ዝቅ ትላለህ፡፡ እንዳንዴ ደግሞ ዝም ብለህ ትሽከረክ ራህ » ወይም «ሕይወት እጅግ ፈጣንና ኃይሉን ሁሉ ልንጠቀምበት እንደማይቻለን አስር ማርሽ እንዳለው ቢሰክሉት ናት» ወይም «ሕይወት በካርታ ጨዋታ ትመሰላለች፤ በእጅህ ላይ ባሉት ካርዶች መጫወት ይኖርብሃል» ይላሉ፡፡

የሕይወትን ምስል እንዴት ትገልጠዋለህ? ብዬ ብጠይቅህ፤ ምን ዓይነት ሰዕል ነው በአእምሮህ የሚከሰተው? ያ ምስል የሕይወትህ ተምሳሌት፤ በመረዳትም ሆነ ባለመረዳት በአእምሮህ የያዝከው የሕይወት ምስል ነው። ሕይወት እንዴት እንደምትሠራና ከሷ የምትጠብቀው ምን መሆኑን የምትገልጥ በትም ነው። ሰዎች ብዙ ጊዜ የሕይወታቸውን ምስል የሚገልጡት፤ በልብስ፤ በጌጣጌጥ፤ በፀጉራቸው አሠራር፤ በመኪናቸውና ሌሎች ነገሮቻቸው ላይ በሚለጥፏቸው ጽሑፎች፤ እንዲሁም ምልክቶች፤ በንቅሣት እንኳን ሳይቀር ነው።

በንግግር የማይገለጠው የሕይወትህ ተምሳሌት፤ ከምትገነዘበው በላይ በሕይወትህ ላይ ተፅዕኖ ያሳድራል፤ ከሕይወት የምትጠብቃቸውን ነገሮች፤ ፍላጎትህን፤ ፋይዳህን፤ ከሰዎች ጋር ያለህን ግንኙነት፤ ግብህንና ቅድሚያ የምትሰጣቸውን ነገሮች ይወስናል። ለምሳሌ ሕይወት ጭፈራ ነው ብለህ ካሰብህ፤ የሕይወትህ ዋና ፋይዳ፤ መዝናኛትና መደበኛ ይሆናል። ሕይወትን እንደ ውድደር ከቆጠርከው፤ ፋይዳህ ፍጥነት ይሆንና ብዙውን ጊዜ በጥድፊያ ላይ ትሆናለህ። ሕይወትን እንደረጅም እራጫ ከቆጠርከው ደግሞ፤ ተፅዕኖ ሥፍራ ለመድረስ ትርግብህ። ሕይወትን እንደ አስፖርት ፍልሚያ ወይም ጦርነት ከቆጠርከው ማሸነፍ ዋና ነገርህ ይሆናል።

ሕይወትን እንዴት ነው የምታየው? የመሠረትከው በተሳሳተ ምስል ላይ ይሆናል። እግዚአብሔር ለአንተ የፈጠረልህን ዓላማ

አምስተኛ ቀን

ሕይወትን

ከእግዚአብሔር

እይታ አንፃር

መመልከት

ለማከናወን፤ ልማዳዊውን ተራ ጥበብ በመጽሐፍ ቅዱሳዊው የሕይወት ምስል ልትተካው ይገባል።

መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡-«መዕከም፤

ደስ የሚያስኝና ፍጹም የሆነውን የእግዚአብሔር ፈቃድ

ምን እንደሆነ ፈትናችሁ ታውቁ ዘንድ በአእምሯችሁ

መታደስ ተስወጡ እንጂ፤ ይህን ዓስም ስትምሰሱ »

ሮሜ 12+2።

መጽሐፍ ቅዱስ፤ የእግዚአብሔርን የሕይወት እይታ የሚያመለክቱ ሦስት ተምሳሌቶችን ያቀርባል። እነሱም ሕይወት ፈተና ነው፤ ሕይወት ባለወደራነት ነው፤ ሕይወት ሥራ ነው የሚሉ ናቸው። እነዚህ አሳቦች ዓላማ መር ለሆነ ሕይወት መሠረቶች ናቸው። የመጀመሪያዎቹን ሁለቱን በዚህ ምዕራፍ፤ ሦስተኛውን ደግሞ በሚቀጥለው ምዕራፍ እንመለከታቸዋለን።

ሕይወት በምድር ላይ ፈተና ነው። ይህ የሕይወት ተምሳሌት፤ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ባሉት ታሪኮች ታይቷል። እግዚአብሔር የሰዎችን ባሕርይ፤ እምነት፤ ታዛዥነት፤ ፍቅር፤ ቅንነትና ታማኝነት ያለማቋረጥ ይፈትናል።

መከራ፣ ፈተና፣ ማጥራት፣ እና መመርመር የመሳሰሉት ቃላት መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከ200 ጊዜ በላይ ተጠቅሰዋል። እግዚአብሔር፣ ልጁን ይስሐቅን ይሰዋለት ዘንድ በመጠየቅ አብርሃምን ፈትኖታል። ራሔልን ለማግባት ለተጨማሪ ዓመታት ያገለግል ዘንድ ያዕቆብን ፈትኖታል።

አዳምና ሄዋን በገነት የአትክልት ስፍራ ተፈትነው ወድቀዋል። ዳዊት በተለያዩ አጋጣሚዎች ከእግዚአብሔር የቀረቡለትን ፈተና ሳያልፍ ቀርቷል። መጽሐፍ ቅዱስ፣ ዮሴፍን፣ ሩትን፣ አስቴርንና ዳንኤልን የመሳሰሉና ግዙፍ ፈተና ያለፉ ሰዎችን በተመለከተ ብዙ ምሳሌዎችን ይገልጥልናል።

ባሕርይ በፈተና አማካይነት ያድጋል፣ ይገለጣልም። ሕይወት ባጠቃላይ ፈተና ነው። ሁልጊዜ በመፈተን ላይ ነህ። እግዚአብሔር ለሰዎች፣ ለችግሮች፣ ለስኬቶች፣ ላለመግባባቶች፣ ለበሽታ፣ ለብስጭት፣ ለእየር ሁኔታ እንኳን ላይ ቀር ያለህን መልስ ይመለከታል። ለሌሎች በር ስትከፍት፣ የወደቀ ቆሻሻን ስታነሳና ለሚያስተናግዱህም ትህትናን ስታሳይ፣ ጥቃቅን ነገሮችንም ስትፈጽም እግዚአብሔር ያይሃል።

እርሱ የሚያቀርብልንን ፈተናዎች አናውቅም። አንዳንዶቹን ግን መጽሐፍ ቅዱስን መሠረት በማድረግ ልንተነብ ያቸው እንችላለን። በታላላቅ ለውጦች፣ በዘገዩ ተስፋዎች፣ በማይቻሉ ችግሮች፣ ባልተመለሱ ጸሎቶች፣ ባልተገቡ ነቀፋዎች እና ሰቆቃዎች ትፈተናለህ። እግዚአብሔር እምነቱን በችግሮች፣ ተስፋዬን የኔ በምላቸው ነገሮች፣ ፍቅሪን ደግሞ በሰዎች አማካይነት የሚፈትን መሆኑን ተረድቻለሁ።

ባሕርይ በፈተና አማካይነት
ያድጋል፣ ይገለጣል። ሕይወት
ባጠቃላይ ፈተና ነው።

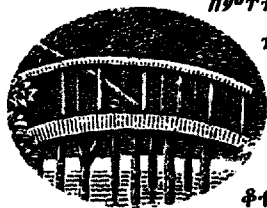
በጣም ጠቃሚው ፈተና፣ የእግዚአብሔር ሕልውና በማይሰማህ ጊዜ የምትኖረው ሕይወት ነው። አንዳንድ ጊዜ፣ እግዚአብሔር ሆን ብሎ ወደጋላ ስለሚያፈገፍግ ቅርብ መሆኑ እይለማንም። ሕዝቅያስ የተባለው ንጉሥ እንዲህ ያለው ፈተና ደርሶበታል። እንዲህ ይላል፣ መጽሐፍ ቅዱስ፡- «እግዚአብሔር ሲፈትነውና በልቡ ያለውን ሁሉ ሲያውቅ ስበፈለግ ተወድ» 2ዜና. 32+31። ሕዝቅያስ ከእግዚአብሔር ጋር የቀረበ ግንኙነት ነበረው። ነገር ግን በሕይወቱ ወላጃ በሆነ ጊዜ ባሕርይውን ሊፈትን፣ አንድ ድካምን ለመግለጥ እና ለበለጠ ኃላፊነት ይፈትነው ዘንድ ተወው።

ሕይወት ፈተና መሆኑን ስትረዳ፣ በሕይወትህ የማይጠቅም ነገር ያለመኖሩን ትንዝባለህ። በጣም ትንሹ ሁኔታ እንኳን ለባሕርይህ እድገት ትልቅ ሥፍራ አለው። እያንዳንዱ ቀን ጠቃሚ ዕለት ነው፤ እያንዳንዱ ሰከንድ ደግሞ ባሕር

ይህ ሥር የሰደደ እንዲሆን፤ ፍቅርን እንድትገልጥ፤ ወይም በእግዚአብሔር ላይ እንድትደግፍ የሚያደርግ እድል ነው። አንዳንድ ፈተናዎች ከባድ ሲሆኑ ስለ፣ አንዳንዳቸው ደግሞ ልብ የማትላቸው ናቸው። ሁሉም ግን ዘላለማዊ እንደምታ አላቸው።

የምሥራቹ ግን የሕይወትን ፈተና ታልፍ ዘንድ እግዚአብሔር የሚፈልግ መሆኑ ነው። ፈተናዎችህ፤ ትቋቋማቸው ዘንድ እሱ ከሚሰጥህ ፀጋ የበለጡ ይሆኑ ዘንድ ፍጹም አይፈቅድም። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «በሰዎች ሁሉ ላይ ከደረሰው የተለየ ፈተና አልደረሰባቸውም፤ እግዚአብሔር ታማኝ ነው፤ ስባዚህ

ከምትችሉት በባይ እንድትፈተኑ አይተዋችሁም፤ ነገር ግን በምትፈተኑበት ጊዜ፤ ፈተናውን መታገስ እንድትችሉ፤ መውጫ መንገዱን ያዘጋጅላችኋል» 1ቆሮ. 10+13።

ፈተናህን ባለፍክ ቁጥር እግዚአብሔር ይመለከታል፤ በዘላለም ሕይወት ጊዜ ሊሸልምህም ዕቅድ ይይዛል። ያዕቆብ እንዲህ ይላል፡- «በፈተና የሚፀና ሰው የተባረከ ነው።

ምክንያቱም ፈተናን ሲቋቋም እግዚአብሔር ሰሚወዳት የሰጠውን ተሰፋ፣ የሕይወትን አክሲዳ ያገኛል» ያዕ. 1+12።

ምድራዊው ኑሮ የባለወጪነት ሕይወት ነው። ይህ፤ ሁለተኛው የሕይወት መጽሐፍ ቅዱሳዊ ተምሳሌት ነው። ምድራዊው ጊዜያችን፤ ኃይላችን፤ እውቀታችን፤ መልካም ስጦታዎቻችን፤ ከሰዎች ጋር የሚኖሩን ግንኙነቶችና ብልጽግናዎቻችን ሁሉ፤ እንጠብቃቸውና እናስተናግዳቸው ዘንድ ከእግዚአብሔር የተለገሱን ስጦታዎች ናቸው። እኛ እግዚአብሔር የሚሰጠንን ነገሮች ሁሉ የምናስተዳድር ነን። ይህ ማስተዳደር የሚለው ጽንሰ አሳብ የሚጀምረው፤ በምድር ላይ ያለ የማንኛውም ነገርና ሰው ባለቤት፤ እግዚአብሔር ነው ከሚለው ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «ምድርና በእርሷ ያለው ሁሉ፤ ዓለምና በወሰጣ የሚኖር ሁሉ የእግዚአብሔር ነው» መዝ 24+1።

በምድር ላይ በምንኖርበት አጭር ጊዜ፤ በእርግጥ የኛ ነው የምንለው ምንም ነገር የለም። በሕይወት በምንኖርበት ጊዜ እንገለገልባት ዘንድ እግዚአብሔር ምድርን ያውሰናል። ምድር እኛ ከመፈጠራችን በፊትም የእግዚአብሔር ሀብት ናት። በመሆኑም አንተ ስትሞት ለሌላ ሰው ደግሞ ያውሳታል። ለአንተ የተሰጠችህ ለጊዜው ትደሰትባት ዘንድ ብቻ ነው ።

እግዚአብሔር አዳምንና ሄዋንን ከፈጠረ በኋላ፤ ምድርንና የፈጠራቸውን ነገሮች ሁሉ ይንከባከቧቸው ዘንድ አዘዛቸው፤ የንብረቱ ባለወጪ አደረጋቸው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «እግዚአብሔርም ብዙ፤ ተባዙ ምድርንም ሙሉ

አት፣ ገዙአትም! ... ብሎ ባረካቸው » ዘፍ. 1+28።

እግዚአብሔር ለሰዎች የሰጣቸው የመጀመሪያ ሥራ፣ በምድር ላይ ያለ ንብረቱን መጠበቅና ማስተዳደር ነው። ይህ ሥራ ወይም ኃላፊነት አልተሻረም። ዛሬም ቢሆን ከዓለማዊቻችን አንዱ ነው። የምንገለገልበት ነገር ሁሉ ከእግዚአብሔር በዐደራ እንደተሰጠን ሊቆጠርና በጥንቃቄ ሊያዝ ይገባል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «... ያወቀበልኸው የራሱህ የሆነ ነገር ምን ስለ? ከተቀበልህ ታዲያ እንዳወቀበልህ ለምን ትመካለህ?» 1ቆሮ. 4+7።

ከጥቂት ዓመታት በፊት አንድ ባልና ሚስት፣ ሀዋይ በምትባል ደሴት ባህር ዳርቻ ባለው ቤታቸው ውስጥ እኔና ሚስቴ ጥቂት የእረፍት ቀናችንን እንድናሳልፍ ፈቀዱልን። ልንከፍል የማንችለው ዕድል ስለነበር፣ በሚገባ ተገለገልንበት። «የራሳችሁ እንደሆነ ቆጥራችሁ ተገልገሉበት» ተብለን ነበር። እንደተነገረን አደረግን። በመዋኛው ሥፍራ ተንበጫረቅንበት፣ ማቀዝቀዣው ውስጥ የነበረውን ምግብ ተመገብን፣ በፎጣዎችና በዕቃዎቹ ሁሉ ተጠቀምንባቸው፤ አልጋዎቹ ላይ ተዝናናን! ያን ሁሉ ስናደርግ ግን፣ ንብረቶቹ የኛ እንዳልሆኑ ስለምናውቅ፣ በጥንቃቄ ነበር የምንገለገልባቸው። የኛ ባልሆነው ቤት ለመገልገል ባገኘነው ዕድል ተጠቀምንበት።

ባህላችን፡- «ያንተ ካልሆነ፣ እንደፈለገህ አድርገው » ይላል። ክርስቲያን ግን «ንብረቱ የእግዚአብሔር ስለሆነ፣ በተቻለኝ መጠን እጠነቅቅለታለሁ» በሚል ከፍተኛ ሥነ ምግባር ነው የሚኖረው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡-

«ባለ ስደራዎችም ታማኝ ሆነው መገኘት አለባቸው» 1ቆሮ. 4+2። ኢየሱስ ክርስቶስ ብዙ ጊዜ ሕይወት በአደራ የተሰጠን መሆኑን በመግለጥ፣ ስለ አደራው በእግዚአብሔር ዘንድ የሚኖርብንን ተጠያቂነት በብዙ ምሳሌዎች አብራርቷል። ማቴዎስ ወንጌል ውስጥ በተጠቀሰው የመክሊቶች ታሪክ፣ አንድ ጌታ ወደ ሌላ አገር ሲሄድ፣ ሀብቱን ለአገልጋዮቹ አደራ መስጠቱ ተገልጧል። በተመለሰ ጊዜ እያንዳንዱ አገልጋይ በተሰጠው ኃላፊነት መሠረት ያከናወነውን ተግባር መዝና የሚገባቸውን ሽልማት ይሰጣቸዋል። አደራ ሰጪው ጌታ እንዲህ አለ፡ «አንተ መልካም ታማኝ አገልጋይ፤

በትንሽ ነገር ላይ ታማኝ ስለሆንህ

በብዙ ነገር ላይ እሾምሃለሁ፤ ወደ

ጌታህ ደስታ ገቡ ማቴ. 25+21።

በምድራዊው ሕይወትህ ፍጻሜ፤

እግዚአብሔር በአደራ በሰጠህ ነገር

የተጠቀምህበት ሁኔታ ተመዝና

እግዚአብሔር ይበልጥ በሰጠህ

መጠን፤ ይበልጥ ኃላፊነት

የሚሰማህ እንደትሆን

ይፈልጋል።

ተገቢውን ሽልማት ታገኛለህ። ይህ ማለት የምታደርገው ሁሉ፣ ዕለታዊዎቹን ጥቃቅን ነገሮች እንኳን ጨምሮ፣ ዘላለማዊ እንደምታ አላቸው ማለት ነው። ማንኛውንም ነገር በአደረ እንደተሰጠህ ቆጥረህ በጥንቃቄ የምትይዘው ከሆንህ፣ እግዚአብሔር በዘላለም ሕይወት ወቅት እውን የሚሆኑ ሦስት ተስፋዎችን ሰጥቶሃል። መጀመሪያ፣ ማረጋገጫን ወይም ተቀባይነትን ከእግዚአብሔር ታገኛለህ። «አንተ መልካም ታማኝ ባሪያ» ይልሃል። ሁለተኛ፣ ሹመት ታገኛለህ። በዘላለም ሕይወትም የበለጠ ንላፊነት ይሰጥሃል። «በብዙ ነገሮች አሾምሃለሁ» ይወሃዳል። ከዚያም በከፍተኛ የደስታ ዝግጅት፡- «ወደ ጌታህ ደስታ ግባ» የሚለውን ክብር ታገኛለህ።

ገንዘብ ከእግዚአብሔር የሚመጣ ፊተና እና ዐደራ መሆኑን ብዙ ሰዎች ይዘነጋሉ። እግዚአብሔር ገንዘብን በርሱ እንድንታመን ለማስተማሪያነት ይጠቀምበታል። ገንዘብ ለብዙ ሰዎች፣ ትልቁ ፈተና ነው። እግዚአብሔር ታማኝነታችንን ለመፈተን ሲል የገንዘብ አጠቃቀሞችን ይመለከታል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «እንገዲህ በዚህ ዓለም ሀብት ካወቃህትህ፣ እውነተኛውን ሀብት ማን ዐደረ ብሎ ይሰጣችኋል?» ሉቃስ 16+11።

ይህ እጅግ ጠቃሚ እውነት ነው። በገንዘብ አጠቃቀሜና በመንፈሳዊ ሕይወቴ መካካል ቀጥታ ግንኙነት ያለ መሆኑን እግዚአብሔር ይገልጥልኛል። ገንዘቤን («ዓለማዊ ብዕፅገና»)፣ የማስተዳደርበት ሁኔታ፣ እግዚአብሔር በመንፈሳዊ በረከት («እውነተኛ ሀብት»)፣ ምን ያህል ሊያምነኝ የሚችል መሆኑን ይወስናል። ቁስቲ ልጠይቅህ ፤ የገንዘብ አያያዝህ እግዚአብሔር በሕይወትህ ከእሁኑ ይበልጥ እንዳይሠራ እያደረገው ነው? ለመንፈሳዊ በረከት የምትታመን ሰው ነህ?

ኢየሱስ እንዲህ ብሏል፡- «ብዙ ከተሰጠው ሁሉ፣ ብዙ ይፈለግበታል፣ ብዙ አደራም ከተቀበለም ብዙ ይጠበቅበታል» ሉቃስ 12+48። ሕይወት ፈተናና አደራ ነው፤ እግዚአብሔር አብዝቶ በሰጠህ መጠን፣ ይበልጥ ታማኝ እንድትሆን ይፈልጋል።

አምስተኛ ቀን
ስለ ዓላማዬ ሳስብ

ሳሰላሰለው የሚገባ ጉዳይ:- ሕይወት ፈተናና አደራ ነው።

ሳስታውሰው የሚገባ ጥቅስ :- «በትንሽ ነገር ታማኝ የሆነ፣ በትልቅም
ይታመናል» ሉቃስ 16+10 ።

ልብ ልለው የሚገባ ጥያቄ :- ከእግዚአብሔር የሆነ ፈተና
መሆኑን አሁን የምረዳውና በቅርቡ የደረሰብኝ ነገር ምንድነው?
እግዚአብሔር በዐደራ የሰጠኝ ታላላቅ ነገሮች ምንድናቸው?

ሕይወት ጊዜያዊ

ሥራ ነው

እግዚአብሔር ሆይ፤ ሕይወቴን ፍፃሜ፤ የዘመነንም ቀጥር

ስለታውቀኝ፤ ስላፈ ጠፈ መሆኑንም ወረዳ።

መዝ. 39+

እኔ በምድር መፃተኛ ነኝ።

መዝ. 119+19

ምድራዊው ሕይወት ጊዜያዊ ሥራ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ምድራዊው ሕይወት አጭር፤ ጊዜያዊና አላፊ መሆኑን በሚያስተምሩ ተምሳሌታዊ ወይም ዘይቤያዊ ገለጣዎች የተሞላ ነው። ሕይወት በጥጋገ፤ በፈጣን ረጥ፤ በእስተንፈስና በጥስተ እየተመሰሰ ተገልጧል። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «ዘመናችን በምድር ላይ እንደጥሳ ነውና፤ እኛ የትናንት ብቻ ነን» ይላል ኢዮብ 8+9 ።

እጅግ ውጤታማ ሕይወት ለመኖር ትችል ዘንድ፤ ሁለት እውነቶችን በፍፁም መዘንጋት የለብህም። አንደኛ፤ ከዘላለም ጋር ሲነጻጸር ምድራዊው ሕይወት እጅግ አጭር መሆኑን። እና ሁለተኛ፤ ይህች ምድር ጊዜያዊ መኖሪያ መሆኗን። በምድር ላይ ብዙ ስለማትኖር፤ ከዓለም ጋር አትቆራኝ። ሕይወትን እሱ እንደሚያየው ለመመልከት እንድትችል እግዚአብሔር ይረዳህ ዘንድ ለምነው። ዳዊት እንዲህ በማለት ጸልዮአል፡- «እግዚአብሔር ሆይ፤ የሕይወቴን ፍፃሜ፤ የዘመነንም ቀጥር ስለታውቀኝ፤ ስላፈ ጠፈ መሆኑንም ወረዳ» መዝ. 39+4።

መጽሐፍ ቅዱስ በመደጋገም ምድራዊ ሕይወትን በባዕድ አገር ለጊዜው ከመኖር ጋር ያነጻጽረዋል። ምድር ቋሚ መኖሪያህ፤ ወይም የመጨረሻ መድረሻህ አይደለችም። የምትጎበኛት አላፊ መንገደኛ ነህ። መጽሐፍ ቅዱስ፤ በምድር ላይ የምንቆይበትን አጭር ጊዜ ለመግለጥ ስደተኛ፤ ወደ ስንድ ቅዱስ ሥፍራ ተጓዥ፤ እንገዳ፤ የሚሉ ቃላትን ተጠቅሟል። ዳዊት፡- «እኔ በምድር

እንገዳ ነኝ» መዝ. 118÷19 ብሏል። ሐዋሪያው ጴጥሮስ ደግሞ እንዲህ ብሏል፦
«በሰው ሳይደሳ በእያንዳንዱ ሳይ እንደየሥራው የሚፈርደውን አባት በላቸው የምትጠ
ረት ከሆነ፤ በዚህ ምድር በእንገደነት ስትኖረ በፍርሀት ኑራ» 1ጴጥ. 1÷17።

በዙ ሰዎች ሥራ ፍለጋ ከሌላው የዓለም ክፍል እኔ ወደ ምኖርበት ግዛት፤
ካሊፎርኒያ መጥተዋል። ዜግነታቸውን ግን በትውልድ አገራቸው እንዳጸኑ
ናቸው። ካሊፎርኒያ ውስጥ ሲቆዩ፤ ነዋሪነታቸው የሚረጋገጥበት ካርድ፤
ወይም ግሪን ካርድ የሚባለው እንዲኖራቸው ይጠየቃሉ። ምንም እንኳን
የአገሪቱ ዜጎች ባይሆኑ፤ ሥራ እንዲሠሩ የተፈቀደላቸው መሆኑን ካርዱ
ያረጋግጥላቸዋል። ክርስቲያኖችም፤ ሰማያዊ ዜጎች መሆናችንን የሚያስታውሰን
መንፈሳዊ «ግሪን ካርድ» ሊኖረን ይገባል። እግዚአብሔር ፤ ልጆቹ የሆኑት
ክርስቲያኖች፤ ስለ ሕይወት ዓለማውያን ከሚያስቡት በተለየ ሁኔታ ሊያስቡ
ይገባል ይላል። « ... ልባቸው ያረፈው፤ በምድራዊ ነገር ሳይ ነው። እኛ ግን
አገራችን በሰማይ ነው፤ ... ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን በናፍቆት እንጠብቃለን»
ፊልጵ. 3÷19-20። እውነተኛ አማኞች፤ በምድር በሚኖሩበት ጥቂት ዓመታት
ከሚኖራቸው ይልቅ እጅግ የከበረ ነገር በዘላለም ሕይወት ያለ መሆኑን ይ
ረዳሉ።

ማንነትህ ዘላለማዊ፤ አገርህ ደግሞ መንግሥተ ሰማያት ነው። ይህን
እውነት ስትጨብጥ፤ በምድር ላይ «ሁሉንም ነገር» ካልያዝኩ እያልክ መጨነ
ቅን ታቆማለህ። እዚህና አሁን በሆነ ኑሮ መኖርና በዙሪያችን ያለውን ዓለም

ማንነትህ ዘላለማዊ፤
አገርህ ደግሞ መንግሥተ
ሰማያት ነው።

ፋይዳ፤ ቀዳሚ ነገሮች፤ እንዲሁም
የሕይወት ዘይቤ፤ ተቀብሎ መኖር አደጋ
ያለው መሆኑን እግዚአብሔር በግልጥ
ተናግሯል። ከዓለም ፈተናዎች
ጋር ስንዳራ፤ ያን ድርጊታችንን እግዚአ
ብሔር መንፈሳዊ ማመንዘር ይለዋል።

መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፦ «ከዓለም ጋር ወዳጅ መሆን የእግዚአብሔር ጠላት
መሆን እንደ ሆነ አታውቁምን? ስለዚህ የዓለም ወዳጅ መሆን የሚፈልግ ሁሉ የእግዚአ
ብሔር ጠላት ሆናለሁ» ያዕ. 4÷4።

ጠላት በሆነ አንድ አገር ውስጥ የአገርህ አምባሳደር ሆነህ እንድትሠራ
እንደተጠየቅህ አድርገህ አስብ። በዚሁ መሠረት ለአንተ አዲስ የሆነውን የአገ
ሩን ቋንቋ መማር፤ ትሁት በመሆን ተልእኮን ለማከናወን ይረዳህ ዘንድ፤
የሕዝቡን ባህልና የባህል ልዩነቶችን መማር ይኖርብህ ይሆናል። አምባሳደር
ከሆንክ፤ እራስህን ከጠላት ለማግለል አትችልም። ተልእኮህን ለመፈፀም፤

ከጠላቶችህ ጋር ግንኙነት መፍጠር ይኖርብሃል።

ነገር ግን በአምባሳደርነት የተላከበትን ባዕድ አገር ከአገርህ ይበልጥ ብትመርጥ፣ የጠበቀ ፍቅር ብትመሠርትና ተዝናንተህ ብትቀመጥስ? ታማኝነትና ቃል ኪዳንህ ይቀየራል። የአምባሳደርነት ተልዕኮህን መወጣት ያዳግትሃል። አገርህን በመወከል ፈንታ፣ እንደ ጠላት መሆን ትጀምራለህ፤ ከሀዲ ትሆናለህ።

ስድስተኛ ቀን
ሕይወት
ጊዜያዊ
ሥራ ነው

መጽሐፍ ቅዱስ «እኛ የክርስቶስ እንደራሴዎች ነን» ይላል

2ቆሮ. 5+20። የሚያሳዝነው ነገር ግን፣ ብዙ ክርስቲያኖች ንጉሣቸውንና መንግሥቱን ከደዋል። አሁንም በምድር ላይ ነዋሪዎች በመሆናቸው ምድርን ዘላለማዊ

ቤታቸው እንደ ሆነ አድርገው በመቁጠር ሞኝነት ከተፀናወተው ድምዳሜ ላይ ደርሰዋል። ምድር ቤታቸው አይደለችም። መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ እንዲህ ይላል፡- «ወዳጆች ሆይ፣ በዚህ ዓለም እንገደባችሁ መጻተኛችሁ እንደ መሆናችሁ መጠን፣ ነፍሱን ከሚዋጋ ሥጋዊ ምግብ እንደትርቁ እስምናችኋለሁ» 1ኛጥ. 2+11። በዙሪያችን ካለው ነገር ጋር፣ በጣም እንዳንጣበቅ እግዚአብሔር ያስጠነቅቀናል፤ ጊዜያዊና አላፊ ነውና። «በዚህ ዓለም ነገር የሚጠቀሙም እንደሚጠቀሙበት ይሁኑ፤ የዚህ ዓለም መዕክ ስላፊ ነውና» 1ኛጥ. 2+11።

ከሌሎች ምዕተ ዓለታት ጋር ሲነፃፀር፣ በብዙዎቹ የምዕራቡ ዓለም አገሮች ውስጥ ኑሮ እንደዚህ ዘመን ቀላል የሆነበት ጊዜ የለም። ያለማቋረጥ የሚያዝናኑንና የሚያስደንቁን መስተንግዶዎች ይቀርቡልናል። አስደናቂ መስህቦች፣ ቀልብ ሳቢ መገናኛ ብዙሃን እና አስደሳች ልምዶች ባሉበት በአሁኑ ጊዜ፣ የሕይወት ሁለንተና ግብ ደስታን ማሳደድ አለመሆኑን በቀላሉ መርሳት ይቻላል። ሕይወት ፈተና፣ አደራ እና ጊዜያዊ ሥራ መሆኑን ስናስታውስ ብቻ ነው፤ እነዚህ ነገሮች በሕይወታችን ላይ የሚያሳድሩብን ተፅዕኖ የላላ የሚሆነው። እኛ እኮ በመዘጋጀት ላይ ያለነው ለበለጠና ለተሻለ ሕይወት ነው። «የሚታየው ጊዜያዊ ነውና፣ የማይታየው ግን ዘላለማዊ ነው» 2ቆሮ. 4+18።

እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ ተከታዮች በዓለም ላለን፣ ሐዘን፣ መከራና ስደት ይደርስብናል። ይህ የሚያስረዳን፣ ይህች ምድር የመጨረሻ ቤታችን ያለመሆኗን እውነት ነው፤ ዮሐ. 16+33፤ 16+20፤ 15+18-19። አንዳንድ የእግዚአብሔር ተስፋዎች ያልተፈፀሙ፣ አንዳንድ ጸሎቶች ያልተመለሱ፣ በአንዳንድ ሁኔታዎችም ፍትሕ የተጓደለ መምስላቸውም የነገሮች ማብቂያ እዚህ አለመሆኑን ያስረዳናል።

ከዓለም ጋር እጅግ እንዳንጣበቅ ለማድረግ እግዚአብሔር በተወሰነ ደረጃም

ቢሆን፤ በነሯችን ደስተኛ ያለመሆንና ያለመርካት ስሜት እንዲያድረብን ይፈቅዳል። በመሆኑም በአሁኑ ሕይወት ፍፁም ሊሆን የማይችለውንና በዘላለም ሕይወት ብቻ የሚሆነውን ነገር እንመኛለን። አሁንና እዚህ ሙሉ በሙሉ ደስተኛች አይደለንም፤ ልንሆንም አንችልም! መሬት የመጨረሻዋ መኖሪያችን አይደለችም። የተፈጠርነውም እጅግ ለተሻለ ነገር ነው።

ዓሣ የተፈጠረው ውሃ ውስጥ እንዲኖር ስለሆነ፤ የብስ ወይም መሬት ላይ ቢኖር በፍፁም ደስተኛ አይደለም። ንሥር በከንፉ እንዳይበር ቢደርግ በፍፁም ደስተኛ አይሆንም። የተፈጠርከው ለበለጠ ነገር ነው፤ በመሆኑም በምድር ላይ በፍፁም ሙሉ ደስተኛ አትሆንም።

መሬት የመጨረሻ መኖሪያችን
አይደለችም፤ የተፈጠርነው
እጅግ ለተሻለ ነገር ነው።

እዚህ ላለህ አስደሳች ጊዜዎች ይኖሩሃል፤ ነገር ግን ይህ ደስታ እግዚአብሔር ካቀደለህ ነገር ጋር ሲነጻጸር ምንም አይደለም።

ምድራዊው ሕይወት ጊዜያዊ ሥራ መሆኑን ተገንዝቦ! ፋይዳህን በሥር ነቀል ለውጥ መቀየር አለብህ። ጊዜያዊዎቹ ሳይሆኑ፤ ዘላለማዊ እሴቶችህ ናቸው የውሳኔዎችህ ሁሉ መሠረቶች መሆን ያለባቸው። ሲ. ኢስ. ሉዊስ፡- «ዘላለማዊ ያልሆነ ነገር ሁሉ ለዘላለም ከንቱ ነው» ብሏል። መጽሐፍ ቅዱስም፡- «ስለዚህ ዓይኖችን የሚያተኩረው በሚታየው ነገር ላይ ሳይሆን በማይታየው ላይ ነው፤ የሚታየው የጊዜው ነውና፤ የማይታየው ግን የዘላለም ነው» 2ቆሮ. 4፥18 ይላል።

እግዚአብሔር ለሕይወትህ ያለው ዓላማ፤ ዓለም እንደሚለው ቁሳዊ ብልጽግና ወይም በዓላማዊ ቋንቋ ሕዝብ ያደነቀው ክንውን ነው ብለህ ካመንህ፤ ከባድ ስህተት ትፈጽማለህ። የተትረፈረፈ ሕይወት፤ ከተትረፈረፈ ቁሳዊ ብልጽግና ጋር ምንም ግንኙነት የለውም። ለእግዚአብሔር ታማኝ መሆንም በሥራ ወይም፤ በአገልግሎትም ስኬታማ ለመሆን ዋስትና አይደለም። በጊዜያዊ ሽልማት ላይ ትኩረትህን አታድርግ 1ጴጥ. 2፥11።

ጳውሎስ ታማኝ አገልጋይ ነበር፤ ግን ወሀኒ ውስጥ ተጣለ። መጥምቱ ዮሐንስ ታማኝ ነበር፤ ነገር ግን እፎሱን ተቀላ (ተሰዋ)። በሚልዮን የሚቆጠሩ ታማኝ ሰዎች፤ ለማዕት ሆኖታል፤ ሁሉን አጥተዋል ወይም ይህ ነው የሚባል ነገር ሳይኖራቸው የምድራዊው ሕይወታቸው ፍፃሜ ሆኗል። የምድራዊው ሕይወት ማብቃት ግን የመጨረሻ ነገር አይደለም!

በእግዚአብሔር አተያይ፤ ታላላቅ የእምነት ጀግኖች የሚባሉ ሰዎች ብልፅግና፤ የኑሮ ስኬት፤ እና በምድራዊ ሕይወታቸው ሥልጣንና ኃይል

ያላቸው ሳይሆኑ፤ የአሁን ሕይወታቸው ጊዜያዊ ሥራ እንደሆነ ቆጥረውና ቃል የተገባላቸውን ሽልማት በዘላለም ወቅት እንደሚያገኙ አምነው በታማኝነት የሚያገለግሉ ናቸው። ስለ እግዚአብሔር የጀግንነት መስፈርት መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «እነዚህ ሁሉ የተሰጣቸውን የተሰሩ ቃል ሳያገኙ አምነታቸውን እንደጠበቁ ሞቱ። ሆኖም ከረቅ አይተው ሰላም አሉት፤ በዚህ ምድር ሲኖሩ መጻተኞችና እንገዶች መሆናቸውን ተገንዝበው ነበርና። እንደዚህ የሚሉት ሰዎች የራሳቸው የሆነውን አገር እንደሚጠበቁ ያሳያሉ ... ። ስለዚህ እግዚአብሔር አምሳካቸው ተብሎ ሲጠራ አሳፈረም፤ ከተማን አዘጋጅቶ ሳቸዋልና » ዕብ. 11+13-16። በምድር የምትኖርበት ጊዜ የሕይወትህ ሙሉ ታሪክ አይደለም። ለቀጣዮቹ የሕይወትህ ምዕራፎች እስከ መንግሥተ ሰማያት ድረስ መጠበቅ አለብህ። በምድር ላይ እንደመግተኛ ለመኖር እምነትን ይጠይቃል።

ጡረታ ወጥቶ አገሩ ወደሆነችው አሜሪካ ይመለስ ስለ ነበረ አንድ ሚስቶ ናዊ የሚነገር የቆየ ታሪክ አለ። ሰውየው ይጓዝ የነበረው በጊዜው የአሜሪካን ፕሬዝዳንት ይጓዙበት በነበረ መርከብ ነበር። ፕሬዝዳንቱ ወደሚሄዱበት ሲደርሱ፤ የሚያጨበጭብ ሕዝብ፤ ወታደራዊ ሙዚቃ፤ ቀይ ምንጣፍ፤ ባንዲራ፤ የመገናኛ ብዙሀን ሰዎች ተዘጋጅተውና ተሰብስበው ተቀበሏቸው። ሚሲዮናዊው ግን ማንም ልብ ሳይለው ሹልክ ብሎ ከመርከቡ ወረደ። ከዚያም በሀዘንና በቅሬታ በእግዚአብሔር ላይ ያገረመርም ጀመር። ይሄኔ እግዚአብሔርም በዝግታ፡- «ልጄ ሆይ አንተ እኮ ወደ አውነተኛው አገርህ ገና አወደረሰክም» ብሎ አስታወሰው።

መንግሥተ ሰማያት እንደገባህ ገና ሁለት ሰከንድ ሳይሞላህ እንዲህ ትላለህ፡- «ለምንደነው እንዲያ ጊዜያዊ በሆኑ ነገሮች ላይ በጣም አትኩረ የነበረው?»፤ ምን ሳስብ ነበር? ለምንድነው ዘላለማዊነት በሌለው ነገር ላይ ይህን ያህል ብዙ ጊዜና ጉልበት ያባክንኩት? የመጨነቅ ጊዜስ ያሳለፍኩት?»

ሕይወት ስትበረታብህ! ጥርጣሬ ሲጫዝ፤ ወይም ለክርስቶስ መኖር ያን ያህል ዋጋ ሊከፈልበት ይገባል ወይ? የሚል ጥያቄ ወደ አእምሮህ በሚመጣብህ ጊዜ፤ ዘላለማዊው ቤትህ ገና እንዳልደረሰክ እወቅ፤ የምትሞትበት ወቅት፤ ከቤትህ የምትለይበት ሳይሆን ወደ ቤትህ የምትሄድበት ነው።

ስድስተኛ ቀን
ስለዓለማዬ ሳስብ

ሳስላስለው የሚገባ ጉዳይ፡- ይህ ዓለም ቤቴ አይደለም፡፡

ሳስታውሰው የሚገባ ጥቅስ፡- «በይናችን የሚያተኩረው በሚታየው ሳይ
ሳይሆን፣ በማይታየው ሳይ ነው፣ የሚታየው ጊዜያዊ ነውና፣ የማይታየው
ገን ዘላለማዊ ነው» 2ቆሮ. 4+18፡፡

ልብ ልለው የሚገባ ጥያቄ፡- ምድራዊው ሕይወት ጊዜያዊ ሥራ
የመሆኑ እውነት የአሁኑን አኗኗሪን ሊለውጠው የሚገባው እንዴት
ነው ?

የሁሉም ነገር ምክንያት

ሁሉ ከእርሱ፣ በእርሱ፣ ለእርሱ ነው።

ሮማ 8:36

እግዚአብሔር ሁሉንም ነገር ለራሱ ዓላማ ሠርቷል።

ምዕሉ 16-4

ሁሉም ለእርሱ ነው።

የዓለማት የመጨረሻ ግብ የእግዚአብሔርን ክብር መግለጥ ነው። እንተን ተን ጨምሮ የማንኛውም ነገር ህልውና ምክንያቱ ይኸው ነው። እግዚአብሔር ሁሉን ለክብሩ ፈጠረ። ከእርሱ ክብር ውጭ ምንም ሊኖር አይችልም።

የእግዚአብሔር ክብር ምንድነው? ክብሩ እራሱ እግዚአብሔር ነው። ክብሩ፣ ባሕርይው፣ የታላቅነቱ ክብደት፣ የግርማው ነፃብራቅ፣ የጋይሉ መገለጥ፣ እና የእርሱ መገኘት የሚፈጥረው ሁኔታ ነው። የእግዚአብሔር ክብር፣ የመልካምነቱ መገለጥና የእሱነቱ መገለጫ ዘላለማዊ ባሕርያቱ ናቸው።

የእግዚአብሔር ክብር ያለው የት ነው? እስቲ ዙሪያህን ተመልከት። በእግዚአብሔር የተፈጠረ ነገር ሁሉ በእንድም ሆነ በሌላ ሁኔታ ክብሩን ያንጸባርቃል። ክብሩን በሁሉም ሥፍራ፣ በዓይን ከማይታዩ ጥቃቅን ፍጥረታት እንስቶ እስከ ግዙፎቹ የከዋክብት ክምችቶች፣ በፀሐይ መጥለቅና በከዋክብት፣ በማዕበሎችና በሚለዋወጡ ወቅቶች ሁሉ ውስጥ እናየዋለን። ተፈጥሮ የፈጣሪያችንን ክብር ትገልጣለች። እግዚአብሔር ሀያል መሆኑን፣ በተፈጥሮ ልዩ ልዩ ነገሮች ደስ መሰኘቱን፣ የተፈጥሮን ውበት መውደዱን፣ ዓላማውን የማከናወኛ ሥርዓት ያለው መሆኑን፣ ጥበበኛና ፈጣሪ መሆኑን

ከተፈጥሮ እንማራለን። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «ለማያት የእግዚአብሔርን ክብር ይናገራሉ» መዝ. 19፥1 ይላል ።

እግዚአብሔር በታሪክ ሂደት ሁሉ ክብሩን በተለያዩ መንገድ ለሰዎች ገልጧል። መጀመሪያ ሄደን ገነት ውስጥ፣ ቀጥሎ ለሙሴ፣ ከዚያም በመገናኛው ድንኳንና በቤተመቅደስ፣ ቀጥሎ በኢየሱስ፣ እና በቤተ ክርስቲያን በኩል ራሱን ገልጧል፤ ዘፍ. 3፥8፤ ዘፀ. 33፥18-23፤ 40፥33-38፤ 1፡7፤ 7፥51፤8፥10-13፤ ዮሐ. 1፥14፤ እፌ. 2፥21-22፤ 2ቆሮ. 4፥6-7። የተገለጠውም እንደሚባላ አላት፤ እንደ ደመና፣ መብረቅ፣ ጭስ እና በሚያንፀባርቅ ብርሃን ነው፤ ዘፀ. 24፥17፤40፥34፤ መዝ. 21፥1፤ ኢሳ. 6፥3-4፤6፥1፤ ሉቃስ 2፥9። በመንግሥተ ሰማያት፣ አስፈላጊው ብርሃን ሁሉ የሚመነጨው ከእግዚአብሔር ክብር ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «የእግዚአብሔር ክብር ብርሃን ስለሚሰጣትና፣ በጉም መብረቷ ስለሆነ፣ ከተማዋ ፀሐይ ወይም ጨረቃ እንዲያበረባት አያስፈልጋትም » ራእይ 21፥23።

የእግዚአብሔር ክብር ከሁሉም ይልቅ በኢየሱስ ክርስቶስ ውስጥ ነው የተገለጠው። የዓለም ብርሃን የሆነው ኢየሱስ፣ የእግዚአብሔርን ባህርይ ያንጸባርቃል። ከኢየሱስ ክርስቶስ የተነሣ፣ እግዚአብሔር ምን ይመስላል? ከሚለው የጥያቄ ጭላማ ወጥተናል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «እርሱ የእግዚአብሔር ክብር ነፀብረቅና የባሕርይ ትክክለኛ ምሳሌ ... » ዕብ. 1፥3። ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ምድር የመጣው፣ እግዚአብሔርን በሙላት ለመረዳት ይቻለን ዘንድ ነው፡- «ቃልም ሥጋ ሆነ በመካከላችንም አደረ፣ ... ከአባቱ ዘንድ የመጣውን የእንደዎልድን ክብር አየን » ዮሐ. 1፥14።

ክርስቶስ፣ እግዚአብሔር ስለሆነ፣ የእግዚአብሔር የክብር ባህርይ አለው፤ ይህ እርሱነቱ ነው ። ፀሐይ ይበልጥ እንድታበራ ለማድረግ ችሎታው እንደሌለን ሁሉ፣ በእግዚአብሔር ክብር ላይም ምንም ልናክልበት አንችልም። ነገር ግን ክብሩን እንድናውቅ፣ ክብሩን እንድንገነዘብ፣ እንድናወድስ፣ እንድናመሰግን፣ ክብሩን እንድናንጸባርቅ እና ለክብሩ እንድንኖር ታዝዝናል ዘኤና 16፥24፤ መዝ.29፥1፤ 66፥2፤96፥7። ለምን? ምክንያቱም ይህ ሁሉ ለእግዚአብሔር ይገባዋልና ነው። የተቻለንን ያህል ክብርን ለእርሱ መስጠት አለብን። ሁሉን የፈጠረ እርሱ እንደመሆኑ፣ ክብር ሁሉ ሊሰጠው ይገባል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «ጌታችንና አምላካችን ሆይ፣ ክብርና ሞገሥ፣ ኃይልም ልትቀበል

በዓለማት ሁሉ ከእግዚአብሔር ፍጡራን ሁለቱ ብቻ ናቸው ለእግዚአብሔር ክብርን መስጠት የሚያቅታቸው:: እነሱም፣ የወደቁት መላእክት (አጋንንት) እና እኛ (ሰዎች) ነን:: የኃጢአት ሁሉ ሥር ለእግዚአብሔር ክብርን አለመስጠትና ከእርሱ ይልቅ ሌላ ነገርን መውደድ ነው:: ለእርሱ ክብርን አለመስጠት አብሪትና አመጽ ሊሆን፣ ሰይጣንን ለውድቀት የዳረገውም ይሄው ኃጢአት ነው:: የእኛም ውድቀት ከዚህ ኃጢአት ነው የመጣው :: ሁላችን ለእግዚአብሔር ሳይሆን፣ በተለያዩ መንገዶች ለራሳችን ክብር ነው የኖርነው::

«ሁሉም ኃጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔር ክብር ጉድሱሽቸዋል» ሮሜ 3+23 ይላል መጽሐፍ ቅዱስ ::

እግዚአብሔር ከሕይወታችን ሊቀበል የሚገባውን ሙሉ አክብሮት ማንኛችንም አልሰጠውም:: ይህ ከምንሠራው ኃጢአት ሁሉ አስከፊውና ትልቁ ስህተት ነው:: በሌላ በኩል ግን፣ ለእግዚአብሔር ክብር መኖር፣ በሕይወታችን ልንፈጽመው ከሚቻለን ክንውን ሁሉ ትልቁ ነው:: እግዚአብሔር እንዲህ ብሏል:- «ለክብረም የፈጠረሁትን፣ ያበጀሁትንና የሠረሁትን ስምጡ» ኢሳ. 43+7:: የሕይወታችን ትልቁ ግብ ወይም ዓላማ ይህ መሆን አለበት::

ለእግዚአብሔር ክብርን ልሰጠው የምችለው እንዴት ነው?

ኢየሱስ ለአብ እንዲህ ብሏል:- «የሰጠኸኝን ሥራ በመፈጸም በምድር ስክበር ሁሉ» ዮሐ. 17+4:: ኢየሱስ የእግዚአብሔርን ዓላማ በምድር ላይ በማከናወን አከበረው:: እኛም እግዚአብሔርን በተመሳሳይ ሁኔታ እናከብረዋለን:: በተፈጥሮ ውስጥ፣ ማንኛውም ነገር ዓላማውን በሚያከናውንበት ጊዜ እግዚአብሔርን ያከብረዋል:: አእዋፍ በመብረር፣ በማዜም፣ ጎጆ በመሥራት እና እግዚአብሔር ለእነርሱ የወሰነላቸውን ሌሎች ሥራዎች በማከናወን እግዚአብሔርን ያከብሩታል:: ኢምንቱ ፍጡር ጉንዳን እንኳን የተፈጠረበትን ዓላማ ባከናወነ ጊዜ እግዚአብሔርን ያከብረዋል:: እግዚአብሔር ጉንዳኖችን የፈጠራቸው፣ ጉንዳኖች ይሆኑ ዘንድ ነው:: አንተ ንም አንተ እንድትሆን ነው የፈጠረህ:: ቅዱስ ኤሪኔዎስ የተባለው የቤተ ክርስቲያን አባት እንዲህ ብሎ ነበር :- «የእግዚአብሔር ክብር ሰው ሕይወትን በሙላት ሊኖር ይገለጣል::»

ተፈጥሮ ውስጥ ያለ ማንኛውም ነገር
ዓላማውን በሚያከናውንበት ጊዜ፣
እግዚአብሔርን ያከብረዋል::

እግዚአብሔር የሚከበርባቸው ብዙ መንገዶች ቢኖሩም፣ እርሱ ለሕይወትህ

ባለው አምስት ዓላማዎች ሊጠቃለሉ ይችላሉ። የዚህን መጽሐፍ ቀሪ ክፍል እነዚህን ዓላማዎች በመመልከት እንፈጽመዋለን። አስቀድመን ግን ቅኝት እናድርግ።

ስናመልከው እግዚአብሔርን እናከብራለን። አምልኮ በእግዚአብሔር ፊት የመጀመሪያው ጎላፊነታችን ነው። በእግዚአብሔር ደስ በመሰኘት እናመልክዋለን። ሲ.ኤስ. ሌዊስ ፡- «እግዚአብሔር እንድናከብረው ሲያዘን፣ በእርሱ ደስ እንድንሰኝ መጋበዙ ነው» ይላል። እግዚአብሔር አምልኪችን በግዴታ የሚነሣሣ ሳይሆን ከፍቅር፣ ከምሥጋና እና ከደስታ የተነሣሣ እንዲሆን ይፈልጋል።

ጆን ፓይፐር የተባሉ ሰው፡- «እኛ በእግዚአብሔር ይበልጥ ስንረካ፣ እርሱ ይበልጥ ይከብራል» ብለዋል።

አምልኮ ከምሥጋና፣ ከዝማሬና ጸሎት ያለፈ ነው። በእግዚአብሔር ደስ የመሰኘት አኗኗር፣ እሱን መውደድ፣ ለዓላማው መገልገያ ለመሆን እራሳችንን መሰጠት ነው። ሕይወትህን ለእግዚአብሔር ክብር ስትገለገልበት፣ ድርጊትህ ሁሉ አምልኮ ይሆናል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «ራሳችሁን ለእግዚአብሔር ስቅርብ» ሮሜ 6+13።

ሌሎች አማኞችን በመውደድ እግዚአብሔርን እናከብራለን። ዳግም በመንፈስ በተወለድህ ጊዜ፣ የእግዚአብሔር ቤተሰብ አባል ሆነሃል። ኢየሱስን መከተል የማመን ጉዳይ ብቻ ሳይሆን፣ የእርሱ ቤተሰብ መሆንንና የእግዚአብሔር ቤተሰብ አባላትን መውደድም ይጨምራል። ሐዋርያው ዮሐንስ እንዲህ ብሏል፡- «ወንድሞቻችንን ለስምንወድ፣ ከሞት ወደ ሕይወት እንደተሻገረን እናውቃለን» 1ዮሐ. 3+14። ጳውሎስ ደግሞ እንዲህ ብሏል፡- «እንገዲህ ለእግዚአብሔር ምሥጋና ይሆን ዘንድ ክርስቶስ እንደተቀበላችሁ እርስ

ሰባትኛ ቀን

በርሳችሁ ተቀባለሁ» ሮሜ 15+7።

የሁሉም

እግዚአብሔር እንደሚያፈቅር፣ ማፍቀርን መማር

ነገር

የእንተ ኃላፊነት ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር

ምክንያት

ፍቅር ስለሆነ፣ ማፍቀር እርሱን ያከብራል። ኢየሱስ

እንዲህ ብሏል ፡- «ሐዲስ ትዕዛዝ እስጣችኋለሁ፣ እንገዲህ

እኔ እንደወደድኳችሁ፣ እናንተም እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ። እርስ በርሳችሁ ብትዋደዱ፣ ለዎች ሁሉ የእኔ ደቀ መዛሙርት እንደሆናችሁ በዚህ ይውቃሉ» ዮሐ. 13+34-35።

ክርስቶስን በመምሰል እግዚአብሔርን እናከብራለን። ከመንፈስ ዳግም በመወለድ የእግዚአብሔር ቤተ ሰብ ከሆንን፣ ወደ መንፈሳዊ ጉልምስና (ብስለት) እናድግ ዘንድ እርሱ ይፈልጋል። መንፈሳዊ ጉልምስና ወይም እድገት

ምን ይመስላል? መንፈሳዊ ጉልምስና፣ በአስተሳሰብ፣ በስሜትና ድርጊታችን ኢየሱስን መምሰል ነው። የክርስቶስን ባሕርይ በሕይወትህ ባዳበርክ ቁጥር፣ እግዚአብሔርን ይበልጥ ታከብረዋለህ። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «እኛም ሁላችን ባልተሸፈነ ፊት የጌታን ክብር እንደ መስታወት እያንጸባረቅን፣ የእርሱን መልክ እንድንመስል ከክብር ወደክብር እንለወጣለን» 2ቆሮ. 3÷18።

ክርስቶስን በተቀበልክ ጊዜ እግዚአብሔር አዲስ ሕይወትና አዲስ ተፈጥሮ ሰጥቶሃል። በመሆኑም፣ በቀሪው ምድራዊ ሕይወትህ፣ ባህርይህን የመለወጡን ሂደት ሊቀጥል ይፈልጋል። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «በእግዚአብሔር ክብርና ምስጋና በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በሚገኘው የጽድቅ ፍሬ እንድትሞሉ ነው» ፊልጵ. 1÷11፤ ዮሐ. 15÷8 ይላል።

በስጦታዎቻችን ሌሎችን በማገልገል፣ እግዚአብሔርን እናከብረዋለን። ሁላችንም ከተሰጥአዎች፣ ስጦታዎች፣ ሞያዎችና ችሎታዎች ጋር በልዩ ሁኔታ በእግዚአብሔር ተፈጥረናል። እንዲህ የተሠራኸው በአጋጣሚ አይደለም። ለግላዊ ዓላማም አይደለም እግዚአብሔር ችሎታዎችን የሰጠህ። ሌሎች ሰዎች ለአንተ ጥቅም ያውሏቸው ዘንድ ችሎታዎች እንደተሰጧቸው ሁሉ፣ ለአንተ የተሰጡህም ለሌሎች ጥቅም ይሆኑ ዘንድ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «እንደ ታማኝ የእግዚአብሔር ልዩ ልዩ ጸጋ መጋቢ እያንዳንዱ ሰው በተቀበለው የጸጋ ስጦታ ለላውን ያገልገል፣ ... ይሄውም እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት እንዲከብር ነው » 1ጴጥ. 4÷10-11፤ 2ቆሮ. 8÷19።

ስለ እርሱ ለሌሎች በመንገር እግዚአብሔርን እናከብረዋለን። እግዚአብሔር ዓላማውና ፍቅሩ ምስጢር እንዲሆን አይፈልግም። እውነትን ከተረዳን በኋላ፣ ያንን ለሌሎች እንድናካፍል ይፈልጋል። ሰዎችን ከኢየሱስ ጋር ማስተዋወቅ፣ ዓላማቸውን ያውቁ ዘንድ መርዳትና ለዘላለማዊ ግባቸውም ማዘጋጀት ታላቅ ዕድል ነው። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «በብዙ ሰዎች እየደረሰ ያለው ጸጋ፣ በእግዚአብሔር ክብር በምሥጋና ባይ ምስጋናን እንድንጨምር ይህ ሁሉ በእናንተ ጥቅም ሆኗል።» 2ቆሮ. 4÷15 ይላል።

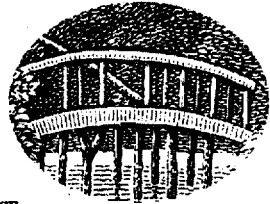
ለምን ዓላማ ነው የምትኖረው?

ቀሪ ሕይወትህን ለእግዚአብሔር ክብር መኖር፣ የጉዳዮችህን ቅደም ተከተል፣ የጊዜ አጠቃቀምህን፣ ከሰዎች ጋር የሚኖሩህን ግንኙነቶችና ሌሎችንም ጉዳዮች እንድትቀይር ይጠይቅሃል። እንዲያውም አንዳንድ ጊዜ ከቀላሉ ይልቅ፣ አስቸጋሪ አቅጣጫን የመምረጥ ጉዳይ ሊሆን ይችላል። ኢየሱስ እንኳን እንዲህ ካለው ሁኔታ ጋር ታግሏል። ወደ መስቀል ሞት መሄጃው እንደ ደረሰ ባወቀ

ጊዜ እንዲህ በማለት ጮ኷ል፡- «አሁንስ ነፍሴ ተጠነቀች፤ ምን ልበል? አባት ሆይ፤ ከዚህኛ ሰዓት ታደነኝ? የሰም፤ ይሁን የመጣሁት ለዚህኛ ሰዓት ነውና፡፡ አባት ሆይ፤ ሰምህን አክብረው» ዮሐ. 12+27-28፡፡

ኢየሱስ መስቀለኛ መንገድ ላይ መቆምን በመሰለ ሁኔታ ውስጥ ነበር፡፡

የእግዚአብሔርን ዓላማ በመፈጸም እርሱን ያስከብር፤ ወይስ ወደኋላ አፈግፍን ምቹና ራስ ወዳድ በሆነ ሕይወት ይነር? አንተም ተመሳሳይ ምርጫ ይገጥምሃል፡፡ ለራስህ ግቦች፤ ምቹትና ደስታ መኖር፤ ወይስ እግዚአብሔር ዘላለ ማዊ ሽልማት እንዳዘጋጀልህ በማወቅ፤ ቀሪ ሕይወትህን ለእርሱ ክብር ትኖራለህ? መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «ሕይወቱን የሚወድ ያጣታል፤ በዚህ ዓለም

ሕይወቱን የሚጠግ ገን ለዘላለም ሕይወት ይጠብቃታል» ዮሐ. 12+25፡፡

ለዚህ ጉዳይ ውሳኔ የመስጫው ጊዜ አሁን ነው፡፡ ለማን ልትኖር አስበሃል? ለራስህ ወይስ ለእግዚአብሔር? ለእግዚአብሔር ለመኖር ብርታቱ ያለህ ወይም የሌለህ መሆኑን በማሰላሰል ታመነታ ይሆናል፤ አትጨነቅ፡፡ ለእግዚአብሔር መኖርን ከመረጥህ፤ የሚያስፈልግህን እርሱ ይሰጥሃል፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «በገዛ ክብሩና በበገነቱ የጠራንን እርሱን በማወቅ ለሕይወትና ለሕይወት ተኛ መንፈሳዊነት የሚያስፈልገንን ሁሉ የመሰከቱ ጋይስ ሰጥቶናል» 2ኛ.ጥ. 1+3፡፡

አሁን በዚህ ጊዜ፤ በእርሱ የተፈጠርክበትን ዓላማ በማከናወን ለክብሩ ትኖር ዘንድ እግዚአብሔር ይጋብዝሃል፡፡ ብቸኛው የኑሮ አቅጣጫ በእርግጥ ይኸው ነው፡፡ ከዚህ የተለየው ሁሉ ዝም ብሎ ኑሮ ይሆናል፡፡ እውነተኛው ኑሮ የሚጀምረው፤ ሕይወትህን መሎ በመሎ ለኢየሱስ ክርስቶስ በመስጠት ነው፡፡ ይህን ላለማድረግ እርግጠኛ ካልሆንክ፤ ማድረግ የሚኖርብህ፤ ክርስቶስን መቀበልና ማመን ነው፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ በማለት ቃል ይገባል፡- «በተቀበሉትና በለው ሳመኑት ሁሉ ገን የእግዚአብሔር ልጆች የመሆንን መብት ሰጣቸው» ዮሐ. 1+12፡፡ የእግዚአብሔርን ስጦታ ትቀበላለህን?

በመጀመሪያ እመን፡፡ እግዚአብሔር እንደሚወድህና ለዓላማው እንደፈጠረህ፤ አጋጣሚ አለመሆንህን፤ ዘላለም ለመኖር መፈጠርህንም እመን፡፡ እግዚአብሔር፤ ለአንተ ሊል በመስቀል ላይ ከሞተው ኢየሱስ ጋር ግንኙነት እንዲኖርህ የመረጠህ መሆኑን እመን፡፡ ያደረግኸው ምንም ይሁን ምን፤ እግዚአብሔር በደልህን ይቅር ሊል እንደሚፈልግ እመን፡፡

በሁለተኛ ደረጃ፤ ተቀበል፡፡ ኢየሱስን እንደ ጌታህና አዳኝህ አድርግና ወደ ሕይወትህ ጋብዘው፡፡ ለጋጢአትህ የሚሰጥህን ይቅርታ ተቀበል፡፡ የሕይወትህን

በእርሱ ትናሮ ዘንድ የሚያስ
ፈፅላለሁን ሁሉ ሲያሰሉ
ይሰጥላቸዋል።

ዓላማ ታከናውን ዘንድ ኃይል የሚሰጥህን
የኢየሱስን መንፈስ ተቀበል። መጽሐፍ
ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «በመጨረሻ የሚያምን
ሁሉ የዘላለም ሕይወት ስለው» ዮሐ. 3፡36።
ይህን ጽሑፍ የምታነበው የትም ይሁን

የት፤ እንገትህን አቀርቅረህ ዘላለምህን የሚቀይረውን ይህን ፀሎት በለሆሳስ
ትጸልይ ዘንድ እጋብዝሃለሁ፡- «እያሰሉ ሆይ! በእኛ ስምናበሁ፤ አቀበልህማበሁ»
በል፤ አሁን አድርገው።

ጸሎቱን ከልብህ ከጸለይህ፤ እንኳን ደስ አለህ! ወደ እግዚአብሔር ቤተ
ሰብነት እንኳን በደህና መጣህ! አሁን እግዚአብሔር ለሕይወትህ ያለውን
ዓላማ ልታውቅና ልትናረው ዝግጁ ነህ። ይህንኑ ቁም ነገር ለሌሎች እንድት
ነግር አበረታታሃለሁ።

ለባተኛ ቀን

ስለዓላማዬ ሳስብ

ለሰላሰለው የሚገባ ጉዳይ፡ ሁሉ ለእርሱ ነው።

ሳስታውሰው የሚገባ ጥቅስ፡- «ሁሉም ከእርሱ፤ በእርሱ፤ ለእርሱ ነውና»

ሮሜ 11፡36።

ልብ ልለው የሚገባ ጥያቄ፡- በተለመደው ዕለታዊ ተግባራ ውስጥ ስለ
እግዚአብሔር ክብር ይበልጥ ልብ ላደርገው የምችለው በየትኛው ነው?

ዓለማ ቁጥር 1

ለእግዚአብሔር ደስታ

የታቀድህ ነህ

እነርሱ የክብሩ መገሰጫ እንዲሆኑ፣ እግዚአብሔር
የተከላቸው፣ የጽድቅ ዛፎች ተብሰው ይጠራሉ።

ኢሳ. 61፥3

ለእግዚአብሔር ደስታ የታቀድህ ነህ

አንተ ሁሉን ፈጥረሃልና፣ በፈቃድህም

ተፈጥረዋልና፣ ሆነዋልምና፡፡

፪ኛይ 4+11

እግዚአብሔር በሕዝቡ ደስ ይስዋልና ፡፡

ጠዘ. 149+4

ለእግዚአብሔር ደስታ የታቀድህ ነህ፡፡

ወደዚህ ዓለም በተወለድህ ጊዜ፣ እግዚአብሔር የማይታይ ምስክር ሆኖ መወለዱን ሥፍራ ነበር፡፡ ህያው ትሆን ዘንድ ይፈልግ ስለ ነበር፣ በመወለድህ ታላቅ ደስታ ሆኖለታል፡፡ አንተን መፍጠሩ አባስፈለገውም ነበር፤ ለራሱ ደስታ ሲል ግን ሊፈጥርህ መረጠ፡ የምትኖረው፣ ለጥቅሙ፣ ለክብሩ፣ ለዓላማውና ለደስታው ነው፡፡

እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘት መኖር የሕይወትህ የመጀመሪያ ዓላማ ነው፡፡ ይህን እውነት በሙላት ስትረዳ ፣ የማልጠቅም ነኝ በሚል ስሜት ዳግመኛ አትቸገርም፡፡ የምትረዳው ነገር ጠቃሚ ሰው መሆንህን ያረጋግጥልሃል፡፡ ለእግዚአብሔር ያን ያህል ጠቃሚ ከሆንክና ከእርሱ ጋር ለዘላለም ለመኖር የተገባህ አድርጎ ከቆጠረህ፣ ከዚህ የላቀ ምን ጠቃሚነት ይኖርሃል? የእግዚአብሔር ልጅ ነህ፤ ከፈጠራቸው ነገሮች ሁሉ ይበልጥ ደስ ታሰኝዋለህ፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «በኢየሱስ ክርስቶስ ወዶች እንሆን ዘንድ እንደ በገ ፈቃዱ አስቀድሞ ወሰነኝ» ኤፌ. 1+5፡፡

እግዚአብሔር ከሰጠህ ታላላቅ ነገሮች አንዱ፣ ደስተኛ መሆን ነው፡፡

ደስታን ትለማመደው ዘንድ እግዚአብሔር በአምስት የሰሜት ሕዋሳት አቀና ብርሃል። ሕይወትን እንድትኖረው ብቻ ሳይሆን፤ እንድትደስትበትም ይፈልጋል። ደስተኛ ለመሆን የቻልከው፤ እግዚአብሔር በአምስት ስለ ፈጠረህ ነው።

እግዚአብሔር እንደ እኛ ሰሜት ያለው መሆኑን ሁልጊዜ እንዘነጋለን። ስለ ነገሮች በጥልቀት ይሰማዋል። የሚያዝን፤ የሚቀና፤ የሚቆጣ፤ የሚራራ፤ እንዲሁም የሚደስትና የሚረካ መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። ይወዳል፤ ሀሴት ያደርጋል፤ ደስታ ይሰማዋል፤ ከዚያም አልፎ ይስቃል፤ ዘፍ. 6+6፤ ዘፀ. 20+5፤ ዘዳ. 32+36፤ መሳ. 2+19፤ 1ነገ. 10+9፤ 1ዜና 16+27፤ መዝ. 2+4፤ 5+5፤ 18+19፤ 35+27፤ 37+23፤ 103+13፤ 104+31፤ ሕዝ. 5+13፤ 1ዮሐ. 4+16።

እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት «አምልኮ» ይባላል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «ነገር ገን እግዚአብሔር በሚፈረት፤ በምሕረቱ በሚታመኑትም ይደስታል» መዝ. 147+11።

የምታደርገው ማንኛውም ነገር፤ እግዚአብሔርን የሚያስደስት ከሆነ፤ ድርጊቱ አምልኮ ነው። አምልኮ እንደ እንቁ ብዙ ገፅታ አለው። ስለ አምልኮ መገንዘብ ያለብንን ነገር ሁሉ ለመዘርዘር ቢፈለግ፤ አያሌ መጻሕፍት ይወጣዋል። በመሆኑም በዚህ ክፍል የምንመለከተው፤ የአምልኮን መሠረታዊ ነገሮች ብቻ ይሆናል።

ሥነ-ሰብዓውያን (Anthropologists) አምልኮ፤ ውስጣዊ ሕልውናችን ውስጥ በእግዚአብሔር ሰርጾ የተሠራ እና በዓለም ደረጃ በሰዎች ሁሉ ዘንድ የሚገኝ መነሣሣት ነው፤ ከእግዚአብሔር ጋር ለመገናኘት ውስጣችን የተሠራ ፍላጎት

የምታደርገው ማንኛውም ነገር

እግዚአብሔርን የሚያስደስት

ከሆነ ድርጊቱ አምልኮ ነው።

ነው ይላሉ። አምልኮ እንደ መመገብና

መተንፈስ ተፈጥሯዊ ነው። እግዚአ

ብሔርን ባናመልክ፤ በምትኩ ሌላ

የምናመልከው ነገር ይኖረናል፤

እራሳችንን እንኳን ቢሆን። እግዚአ

ብሔር ከአምልኮ ፍላጎት ጋር የፈጠ

ረን፤ አምልኮን ስለሚፈልግ ነው። ኢየሱስ፡- «ለብም እንደዚህ በእውነት የሚባሉ ገዳቦችን ይፈፃጋል» ዮሐ. 4+23 ብሏል።

በሃይማኖታዊ ልምምድህ መሠረት ስለ አምልኮ ያለህን ግንዛቤ ለማስፋት ትፈልግ ይሆናል። ስለ አምልኮ ስታስብ የዝማሬ፤ የጸሎትና የሰብከት አገልግሎት ስላለባት ቤተ ክርስቲያን ታስብም ይሆናል። ወይም ስለ ዝግጅቶች፤ የሻማ መብራቶችና ስለ ጌታ እራት ታስባለህ። ወይም ስለ ፈውስ፤ ስለ ተዓም

ራትና ስለሚያስፈነድቁ ልምምዶች ታስብ ይሆናል። አምልኮ እነዚህን ሁሉ የሚያካትት ሊሆን ቢችልም፤ ከነዚህ ሁሉ እጅግ የባቀ ድርጊትና ሁለንተናዊ አኗኗር ነው።

አምልኮ ከመዝሙርም በላይ ነው። ለብዙ ሰዎች ማምለክ ማለት መዘመር ማለት ነው። «በቤተ ክርስቲያናችን መጀመሪያ አምልኮ ይካሄድና ትምህርት ይቀጥላል» ይላሉ። ይህ ትልቅ የግንዛቤ ስህተት ነው። እያንዳንዱ የቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ጸሎት፣ የመጽሐፍ ቅዱስ

ንባብ፣ ዝማሬው፣ ንስሐ፣ ጥምና፣ ሰብክት ማድመጥ፣ የሚማሩትን ማስታወሻ ላይ መጻፍ፣ መባ መስጠት፣ ጥምቀት፣ የጌታ እራትና ከሌሎች አማኞች ጋር ሰላምታ መለዋወጡ እንኳን ሳይቀር፣ አምልኮአዊ ድርጊት ነው።

አምልኮ፣ ከመዝሙርም በላይ ነው።

አምልኮ ከዝማሬ እጅግ ይቀድማል። አዳም በዔደን ገነት የአትክልት ሥፍራ አምል኷ል። ከዘፍጥረት 4+21 ከዩባል መወለድ በፊት ሙዚቃ አልተጠቀሰም። አምልኮዎች ዝማሬ ብቻ ቢሆኑ ኑሮ፣ ዝማሬ የማይሆንላቸው ሁሉ ፍፁም አያመልኩም ነበር። አምልኮ ከዝማሬ የበለጠ ነገር ነው።

ይበልጥ አሳዛኝ ነገር ደግሞ፣ ብዙ ጊዜ «አምልኮ» ከዝማሬም የተለየ ዓይነት ዝማሬ ሆኖ አስአግባብ መጠቀሱ ነው። «መጀመሪያ አንድ መዝሙር ዘመርን፤ ቀጥሎ ደግሞ የምስጋናና አምልኮ መዝሙር ዘመርን» ወይም «ፈጣኛ ቼን የምስጋና መዝሙሮች እወዳቸዋለሁ፤ ለስላሳዎቹን የአምልኮ ዝማሬዎች ግን ከሁሉም ይበልጥ እወዳቸዋለሁ» የሚሉ ሰዎች አሉ። በዚህ አባባል መሠረት አንድ መዝሙር ከፍ ያለ ድምፅ ያለውና ፈጣን ከሆነ፣ ወይም ለየት ባለ የሙዚቃ መሣሪያ ከታጀበ፣ «የምሥጋና ዝማሬ » ይባላል። ዝግ እና ረጋ፣ ደግሞም ረቀቅ ያለ ከሆነና ምናልባትም በጌታር ከታጀበ ግን አምልኮ ነው። ይህ «አምልኮ» ለሚለው ቃል የተሰጠ የተሳሳተ ትርጉም ነው።

አምልኮ ከዝማሬ ዘይቤ፣ ከድምጽ ብዛት ወይም ፍጥነት ጋር ምንም ግንኙነት የለውም። እግዚአብሔር ሁሉንም ዓይነት ሙዚቃ ፣ ፈጣንና ዝግ ያለውን፣ የጎላውንና ለስላሳውን፣ አዲስና አሮጌውን ይወዳል። ምክንያቱም ሁሉንም የፈጠራቸው እርሱ ነው። ምናልባት አንተ ሁሉንም አትወድ ይሆናል፤ እግዚአብሔር ግን ይወዳቸዋል። በመንፈስና በእውነት ለእግዚአብሔር የሚቀርብ እስከሆነ ድረስ አምልኮ ነው።

ብዙ ጊዜ በአምልኮ የሚቀርቡ መዝሙሮችን በተመለከተ፣ ክርስቲያኖች አይሰማሙም። የሚወዱት የእዘማመር ዘይቤ ከሁሉ ይልቅ፣ መጽሐፍ ቅዱሳዊና እግዚአብሔርን የሚያከብር መሆኑን እየገለጡ አጥብቀው ይከራ

ከራሱ። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱሳዊ የዝማሬ ዓይነት የሚባል ነገር የለም። የሙዚቃ ኖታዎች መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሉም፤ መጽሐፉ በተጻፈበት ዘመን የነበሩት የሙዚቃ መሣሪያዎችም አሁን የሉንም።

በግልጽ ለመናገር፤ ከሁሉ አስበልጠህ የምትወደው የዝማሬ ሁኔታ እግዚአብሔርን ከማስከበር ይልቅ፤ ለሰ ስንተ የጀርባ ታሪክና ማንነት ነው የሚናገረው። የአንዱ ብሔረሰብ ሙዚቃ ለሌላው ሁከት ወይም ጫጫታ መስሎ ይሰማው ይሆናል። እግዚአብሔር ግን ልዩነታቸውን ይወዳል፤ በሁሉም ደስ ይሰኝባቸዋል።

ክርስቲያናዊ ሥነ-ግጥም እንጂ «ክርስቲያናዊ» ሙዚቃ የሚባል ነገር የለም። መዝሙርን የተቀደሰ የሚያደርጉት ቃላቱ እንጂ ዜማው አይደለም።

ስምንተኛ ቀን ስንፈሳዊ ዜማዎች የሉም። አንድ ዜማ ያለ ቃላቱ ብጫወትልህ፤ ዜማው ክርስቲያናዊ መሆኑን የምትለይበት ለእግዚአብሔር መንገድ የለም።

ደስታ አምልኮ ለአንተ ጥቅም አይደለም። እንደ

የታቀድህ መጋቢነቴ፤ እንዲህ የሚሉ ማስታወሻዎች ይደርሱኛል፡- «የዛሬውን አምልኮ ወድጄዋለሁ፤ ብዙም ተባርኬበታለሁ»። ይህ ስለ አምልኮ፤ ሌላው የተሳሳተ ግንዛቤ ነው። አምልኮ

ው ለአንተ ጥቅም አይደለም። ለእግዚአብሔር ጥቅም ነው የምናመልከው። በምናመልከበት ጊዜ፤ ዓላማችን እግዚአብሔርን እንጂ፤ እራሳችንን ማስደሰት አይደለም።

«በዛሬው አምልኮ ምንም አልተባረክሁም» ያልከበት ጊዜ ካለ፤ የአምልኮህ ምክንያት የተሳሳተ ነበር ማለት ነው። አምልኮ፤ ለእግዚአብሔር እንጂ ለአንተ አይደለም። እርግጥ ብዙ «አምልኮዎች» የአንድነት፤ የመተናነፅና የወንጌል ምስክርነት ጉዳዮችን ያካተቱ በመሆናቸው ጥቅም አላቸው። የምናመልከው ግን እራሳችንን ለማስደሰት አይደለም። ዓላማችን ፈጣሪያችንን ማክበርና ደስ ማለኝት ነው።

ኢሳይያስ 29 ውስጥ እግዚአብሔር በተከፈለ ልብና በግብዝነት ስለሚቀርብ አምልኮ ያለውን ነቀፌታ ይገልጣል። ሕዝቡ ለእግዚአብሔር የሚያቀርቡት ቅድስና የራቀው ጸሎት ከልብ ያልሆነ ምስጋና፤ ባዶ ቃላትና፤ ትርጉሙን አንኳን የማያስቡበት ሥርዓት ነበር። የእግዚአብሔር ልብ በፍቅራችንና በመሰጠታችን እንጂ፤ በሥርዓታዊ አምልኮ አይነካም። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «እግዚአብሔር እንዲህ ይባል፤ ይህ ሕዝብ በሕፋ ወደ እኔ ይቀርባል፤ በከንፈ ረም ያከብረኛል፤ ፊቱ ግን ከእኔ የራቀ ነው» ኢሳ. 29፡13።

አምልኮ የሕይወትህ አንድ ክፍል ሳይሆን! ሕይወትህ ነው። አምልኮ በቤተ ክርስቲያን የሚደረግ አገልግሎት ብቻ አይደለም። «ፊቱን ዘወትር ፈፀን» መዝ. 105+4 ተብላል። «ከፀሐይ መውጫ እስከ መገቢያው ድረስ» እግዚአብሔርን እንድናመሰግንም መዝ. 113+3 ውስጥ ታዝዝናል። ከመጽሐፍ ቅዱስ እንደምናነበው፣ ሰዎች ሥራህ ቦታ፣ ቤታቸው ውስጥ፣ በጦርነት ጊዜ፣ እስር ቤት ውስጥ ተኝተው እንኳን እግዚአብሔርን አመስግነውታል! ምሥጋና ማለዳ ከእንቅልፍህ ነቅተህ ዓይንህን ስትከፍት የመጀመሪያ፣ መሸቶ ዓይኖችህን ስትከድን ደግሞ የመጨረሻ፣ ተግባርህ መሆን አለበት፤ መዝ. 119+147፣ 5+3፣ 63+6፣ 11+62። ዳዊት፡- «እግዚአብሔርን ሁል ጊዜ እባርክዋለሁ፣ ምስጋናውም ዘወትር ከሕፊ ስይሰደም» መዝ. 34+1 ብሏል።

ማንኛውንም ክንውን ለእግዚአብሔር ምሥጋና፣ ለእርሱ ክብርና ደስታ የምታደርገው ከሆነ፣ ወደ አምልኮነት ይለወጣል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «እንግዲህ ስትበሉም ሆነ ስትጠጡ፣ ወይም ማንኛውንም ነገር ስታደርጉ፣ ሁሉንም ነገር ለእግዚአብሔር ክብር ስደርጉት።» 1ቆሮ. 10+31። ማርቲን ሉተር፡- «ላሞችን የምታልብ አገልጋይ እንኳን ያን የምታደርገው፣ ለእግዚአብሔር ክብር ሊሆን ይችላል» ብሏል።

ሁሉንም ነገር ለእግዚአብሔር ክብር ለማድረግ እንዴት ይቻላል? የምታደርገውን ሁሉ ለኢየሱስ እንደምታደርገው በመቁጠርና፣ ስታከናውነውም ከእርሱ ጋር የማያቋርጥ የጸሎት ግንኙነት በማድረግ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «የምታደርጉትን ሁሉ ለሰው ሳይሆን ለጌታ እንደምታደርጉት ቆጥራችሁ፣ በሙሉ ልባችሁ ስደርጉት » ቆላ. 3+23።

የአምልኪዊ ሕይወት ዘይቤ ምስጢር ማንኛውንም ተግባር ለኢየሱስ ክርስቶስ እንደምታደርገው በመቁጠር ማድረግ ነው። ይህን ማለት በአጭሩ «እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፣ ሰውነታችሁን ቅዱስና እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ሕይወት መስዋዕት ስደርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርህራሄ እስምናችኋለሁ» ሮሜ 12+1 ማለት ነው። ሥራ፣ የእግዚአብሔር ስታደርገውና፣ እርሱ አጠገብህ እንዳለ ቆጥረህ ስትሠራው አምልኮ ይሆናል።

ሚስቴን መጀመሪያ እንዳፈቀርኳት፣ ስለ እሷ ሳላቋርጥ አስብ ነበር። ቁርሴን ስመገብ፣ መኪና እያሻከረከርኩ ወደ ትምህርት ቤቴ ስጓዝ፣ በትምህርት ላይ እያለሁ፣ ዕቃ ለመግዛት ወደ ገበያ ሄጄ እንደተሰለፍኩ፣ ነዳጅ ስቀዳ ... ስለ እሷ ማለቤን ላቋርጥ አልችልም! ስለ እሷ ከራሴ ጋር እያወራሁ፣ እንድወዳት ስላደረጉኝ

ነገሮቿ አስብ ነበር። በብዙ መቶ ኪሎ ሜትሮች ተራርቀን የምንኖርና በተለያዩ ኮሌጆች ውስጥ የምንማር ብንሆንም፤ ይህ ሁኔታ ነበር አጠገቤ ያለች ያህል እንዲሰማኝ ያደረጋት። ያሰማቋረጥ ስለ እሷ እያሰብኩ፤ ፍቅሯ ውስጥ አኖር ነበር። እውነተኛ አምልኮም እንዲሁ ነው፤ በሕይወት ፍቅር መያዝ!

ስምንተኛ ቀን

ስለዓላማዬ ሳስብ

ሳሳላሰለው የሚገባ ጉዳይ፡- ለእግዚአብሔር ደስታ የታቀድኩ ነኝ።

ሳስታውሰው የሚገባ ጥቅስ፡- «እግዚአብሔር በሕዝቡ ደስ ይለዋልና»

መዝ 149÷4።

ልብ ልለው የሚገባ ጥያቄ፡ ከተለመደው ሥራዬ ውስጥ፤ በቀጥታ ለኢየሱስ እንደማደርገው እየቆጠርኩ ለመሥራት የምጀምረው ሥራ ምንድነው?